Studie van Mter Augusto VAN ORMELINGEN, doctor in de rechten, notaris te Tongeren, Predikheerenstraat, 9.

Maandag 27 Januari 1936 om 9.30 uren voormiddag, ten sterfhuize van M. Jan Bruninx-Noelmans, Dorpstraat nr. 29, te Membruggen, ten verzoeke zijner kinderen, zal Notaris Aug. VAN ORMELINGEN, openbaarlijk ten meestbiedende verkoopen :

Allerhande Huismeubels en Getuig

Comptante betaling.

Het huis, waarvan de verkoop later zal aangekondigd worden, is te bezichtigen na den verkoop der meubels.

OPENBARE VERKOOP

van een

HUISGOED

begrijpende

2 Woningen, Tuin en aanhang

TE TONGEREN.

Op Maandag 27 Januari 1936, om 3 uren namiddag, ter herberge van den heer Guillaume Melaet-Grommen, Henisstraat, 45, te Tongeren, zal Notaris Aug. VAN ORMELINGEN, ten verzoeke van de kinderen der echtgenooten Willem Konings-Hustin te Tongeren openbaarlijk en ten meestbiedende verkoopen :

Gemeente Tongeren.

Een HUISGOED begrijpende 2 woningen, tuin en aanhang, gelegen Verbindingsstraat, ter plaatse genaamd « Gasthuisveldje » ten kadaster sectie A nr. 395y voor eene oppervlakte van 4 aren 80 centiaren, palende Noord : de Verbindingsstraat ; Oost : Lenette-Moberts Jacob ; Zuid : Neven-Tilkin Jozeph, Lox-Dirick Jaak en West : Debrus-Rorive Hendrik Pieter.

Het Groot Huis begrijpt : 3 kelders ; gelijkvloers : eetzaal, keuken, achterkeuken ; eerste verdiep : 3 slaapkamers en verders mansarde en zolder.

Het Klein Huis begrijpt : gelijkvloers : garage ; eerste verdiep : 2 kamers en verders mansarde en zolder.

Beide huizen zijn voorzien van electriciteit, regen- en putwater en waterleiding.

Dit goed zal eerst afzonderlijk en daarna in massa opgeroepen worden.

Los en vrij van lasten.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studie van voornoemde Notaris VAN ORMELINGEN.

OPENBARE VERKOOP

van een

BOOMGAARD

TE MILLEN.

Donderdag 13 Februari 1936, te 2 uren, namiddag, ter herberge van den Heer Lucien Lutskens, Hotel Terminus, Statielaan te Tongeren, zal Notaris Aug VAN ORMELINGEN openbaarlijk en ten meestbiedende verkoopen :

Gemeente Millen.

Een BOOMGAARD gelegen ter plaatse « In het Dorp », sectie B nr. 1507a, groot 34 aren 60 centiaren, palende of gepaald [illegible] man de kinderen ; Oost : Paulissen-Lesecque Leonard-Arnold de weduwe en kinderen ; Froidmont-Stassen Joannes Petrus, Millen de Commissie van Openbaren Onderstand ; Zuid : Baldewijns-Gielen Nicolas, de straat ; West : Froidmont-Malaise Lambert en kinderen ; Moreau-Lesecque Lambert de kinderen ; Stassen-Froidmont Jan-Antoon ; Deenen-Jacobs Jan de kinderen, Froidmont-Malaise Lambert en kinderen.

Deze boomgaard is beplant met 13 fruitboomen in volle opbrengst, en langs de kanten met 6 dikke en 7 kleinere canadaboomen.

In pacht bij M. Nicolas Baldewijns te Millen.

Ingenottreding : 1 Maart 1936.

Los en vrij van lasten.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studie van voornoemde Notaris VAN ORMELINGEN.

Studies van Mters Aug. VAN ORMELINGEN, en René DELVIGNE, notarissen te Tongeren.

TE KOOP

TWEE AANPALENDE HUIZEN

STAD TONGEREN

MOMBERSTRAAT, Nr 9 & 7

1) Prachtig en ruim HEERENHUIS wel ingericht en in besten staat van onderhoud, begrijpende :

Gelijkvloers : Grooten met steenen bevloerden gang uitgevende op den tuin, breeden gang met eikenvloer de scheiding makende tusschen de vertrekken.

Uitgevende op de straat : groote eetzaal (3 vensters) ; zitplaats of wachtzaal (1 venster) ; bureel (2 vensters).

Uitgevende op den tuin : groote zaal (4 vensters) ; groote keuken ; achterkeuken en aanhoorigheden.

Op het 1e verdiep : Breeden gang met denenvloer, de scheiding makende tusschen de vertrekken :

Uitgevende op de straat : 3 kamers met 2 vensters ; 1 balconkamer.

Uitgevende op den tuin : 3 kamers met 2 vensters ; 1 kamer met 1 venster.

Op het 2e verdiep : Uitgevende op den tuin : 3 groote zolderkamers met 2 lage vensters : 1 kamer met 1 venster.

Uitgevende op straat : groote zolders.

Geboogde kelders — Electriciteit — Drinkwaterleiding.

Grooten tuin uitgang hebbende langs de Wijngaardstraat en vormende aldaar **een schoone bouwplaats** met 11 m. gevelbreedte.

De geheele eigendom heeft eene kadastrale oppervlakte van 10 aren 68 cent, sectie C. nr. 443c en 443d, reinende MM. Charles Strick-Streignart ; Michel Fiette-Wagemans ; Leon Logtman-Fipeleers wed. en kinderen ; Lucien Rubens-Hansen en Theodore Leroy-Pellens.

2) WOONHUIS, gelegen naast het voorgaande en begrijpende :

Gelijkvloers : 3 plaatsen.

Op het verdiep : 2 kamers.

Zolder, kelder en koer.

Kadastrale oppervlakte : 70 cent. sectie C. nr. 444c, reinend langs twee kant n den hiervoor beschreven eigendom, en M. Alphonse Petitjean-Vliers.

Te bezichtigen alle werkdagen van 10 tot 13 uren, mits zich te voorzien van schriftelijke toelating van een der Notarissen.

ASPRO zal uw VALLING tegenhouden

De uitslagen die ik met 'Aspro' bekomen heb zijn wonderbaar. Drie of vier dagen geleden, leed ik aan een begin van griep ; 's avonds alvorens slapen te gaan, nam ik twee tabletten 'Aspro' en een goede tas thee ; de volgende dag ondervond ik reeds beterschap ; na nog twee achtereenvolgende dagen hetzelfde middel gebruikt te hebben, was ik heelemaal hersteld, dank aan 'Aspro'. In de toekomst zal ik aan al mijne vrienden dit geneesmiddel aanbevelen.

R. VOORHAMME
8, Verdussenstraat,
Antwerpen

Twintig maal per dag zijn wij in de gelegenheid om « kou te vatten » en een « goede valling » op te doen. Maar de valling is de open poort voor keelontsteking, bronchitis, pleuritis, griep. Dus, opgepast voor een verwaarloosde valling, houd ze van haar verschijnen tegen. Daarvoor is niets beter dan 2 tabletten 'Aspro' in een warmen citroendrank te nemen ; de valling zal totaal tegengehouden worden. In dit vochtige en koude tijdperk van het jaar, moet gij altijd 'Aspro' op zak hebben, en gij zult u veel miseries besparen. 'Aspro' is afdoende in gevallen van schele hoofdpijn, hoofdpijnen, slapeloosheid, zenuwpijnen, pijnlijke maandstonden.

'Aspro' is te koop in alle apotheken aan **5, 10** en **20** frank de doos van 10, 25 en 60 tabletten. Het groot pak is het voordeeligst.

Depot : Ancienne Maison LOUIS SANDERS, S. A., Brussel.

B 437

Ziekten der LONGEN

De tabletten van Dr BOETHER, slijmwerend, anti-microbisch, heelend en versterkend, vallen het kwaad in zijn wortel, tegelijkertijden op verschillende plaatsen aan. Vandaar hun groot succes tegen hoest, bronchiet, astma en TERING. Meer dan 3.000 getuigschriften, waarvan er 800 van geneesheeren. Inlichtingen en stalen gratis voor apothekers. Schrijft aan :

A. KRAEMMER, [illegible]
Trooststraat, 49, — BRUSSEL

KNECHTEN EN MEIDEN

die eene GOEDE plaats verlangen voor *stad of dorp*, wendt U in volle vertrouwen tot

Lambert JANS-DUSAERT

PLACEUR

St TRUIDERSCHESTRAAT, 33, TONGEREN

Goede en versekerde plaatsen

WIT — X —

Hoofdpijn, Stijfheid, Koorts... teekenen van Griep!

Maak er een einde aan met enkele poeders of tabletten van "HET WIT KRUIS" Zij stillen de pijn en wekken de krachten op!

Prijzen : per koker van 24 tabletten, 11 Fr. ; per doos van 8 poeders, 4 Fr. ; van 24 poeders, 11 Fr. ; van 48 poeders, 20 Fr.

BELGISCH PRODUCT, AFDOEND EN GOEDKOOP. IN ALLE APOTHEKEN

KRUIS

MENGELWERK VAN « DE POSTRIJDER »

— 4 —

Onschuldig Beticht

door HENRI GERMAIN.

En op hartstochtelijke toon sprak de jongeling voort :

— Ik ben er zeker van, dat uwe teedere en zeer verstandige geest dit om verschillende redenen steeds zal waardeeren. Ten eerste wil ik mijn beste, dappere moeder een gelukkigen dag verzekeren, bevrijd van alle stoffelijke zorgen. Ik ben daartoe verplicht om al de opofferingen, die zij zich voor mij getroost heeft, te vergoeden, maar ook omdat ik, zooals ge weet, jegens haar de diepste en heiligste genegenheid koester. Vervolgens wil ik haar, die haar leven met het mijne zal verbinden, die de koningin van mijn huis zal zijn, de moeder van de verhoopte kinders, een benijdenswaardig bestaan verzekeren. Dit zal haar later vergoeden, de onvermijdelijke moeilijkheden van den aanvang. Als zij die moet doormaken, zal het ook niet anders dan rechtvaardig zijn, dat zij het gewenscht geluk deelt hetwelk ik door mijn werken zal verwerven.

— Ja, dit alles is zoo, bevestigde Geneviève op smartelijke, neerslachtige toon.

Jacques, die door zijn eigen woorden werd meegesleept, vervolgde :

— Ik verheel niet, dat ik daarbij ook aan mezelf denk. Dit is menschelijk en niet afkeurenswaardig. Men moet den moed bezitten zijn meening te zeggen en zijn karakter te toonen. Ik houd van schoone dingen van gezelligheid, zelfs van leute. Ik droom van een schoone woninginrichting, van artistieke voorwerpen, tapijten, behang, groote vertrekken.

— Dat is te veel, merkte Geneviève aan, met grooten eenvoud.

— Dit is niet te veel. Ja, ik durf bekennen, dat ik gretig begeer door mijn werk een grooten welstand te bereiken. Maar zijn deze aspiraties, hoewel ook gevoed door persoonlijke verlangens, niet gerechtvaardigd ?

— O, zeker, zeker, Jacques ! Ik zou ze niet willen bestrijden noch trachten u ervan af te brengen.

— Best, Geneviève...

— Ge begrijpt me dus en uwe instemming is me meer waard dan alles. Laat me aan mijn weg vervolgen en mijn dierbare plannen verwezenlijken, zonder terug te deinzen voor onoverkomelijke hinderpalen. Taaie wilskracht en arbeid zijn machtig. En de zuivere, diepe, eenige liefde geeft moed !

Onder het spreken was Jacques Garnier in vervoering geraakt.

Hij ging met van hartstocht trillende stem voort :

— Ik herhaal het, mijn lieve Geneviève, ik heb u zielslief... Ik wil en wensch alleen u. Ik verlang innig naar den gezegenden dag, waarop ge de mijne zult zijn ! Beloof me dat ge erin toestemt mijn vrouw te worden, wat er ook moge gebeuren.

— Ik beloof het u, Jacques, zegde het meisje, trillend van vreugde.

— Eindelijk ! riep hij uit, ik was er zeker van te zullen overwinnen, daar zij het doel van al mijn pogingen zijt. Bied mij uw voorhoofd voor den verlovingskus, waarna ik voor altijd de uwe zal zijn.

Met een blik vol liefde legde de jongeling zijn arm om het middel van Geneviève en trok haar naar zich toe.

Hij drukte zijn gloeiende lippen lang op het hem aangeboden voorhoofd.

En onwillekeurig streek zijn mond over haar lange wimpers...

Zij rilde lang onder deze innige beroering.

Een nieuwe kus voerde haar emotie tot het hoogste op en als in een droom zuchtte zij :

— O, Jacques, hoe innig lief heb ik u !

Zacht lieten zij elkaar los, waarna Geneviève die zich tegen de haar beheerschende verlegenheid wilde verzetten, opstond en met sidderende stem zegde :

— Kom, laat ons wat gaan wandelen.

Jacques voldeed hieraan, stak zijn arm door den hare en trok haar mee.

Zwijgend, met langzame schreden liepen zij verder...

Plots zei Jacques tot de werkelijkheid teruggeroepen :

— En moeder !

— Ach, dat is waar ook... Wij hebben haar heelemaal vergeten ! Als we maar niet te laat zijn.

— Ga vlug mee ! besloot Jacques.

Onder weg naar de Porte de la Muette vroeg hij :

— Zijt ge van meening, dat ik met mijn moeder over ons onderhoud moet spreken ?

— Zooals ge wilt, Jacques.

— Welnu, laten we nog wat wachten, indien gij er geen bezwaar in ziet.

— Volstrekt niet.

— Goed. Ik zal dus zelf het uur kiezen, dat me geschikt lijkt om mijn moeder van onze wederzijdsche belofte te spreken. Ik heb uwe toestemming en die is me voldoende.

— Ach, ik zie mijne moeder, laten we ons dus haasten.

Enkele minuten later bereikten zij mevrouw Garnier die zij om beurten hartelijk omhelsden.

De brave vrouw had hun uitgelatenheid wel gemerkt, maar liet hier niets van blijken.

Haar levenservaring, haar vrouwelijk instinct deden haar een deel der waarheid raden.

Beide jongelui waren echter opgewekter en vroolijker dan gewoonlijk, zonder dat zij merkten dat de brave vrouw hen doorzag.

Gedrieen begaven zij zich naar de meertjes, gelukkig door het inademen der lentegeuren.

Daarna wandelden zij in de richting der rue de la Pompe.

Voor het huis gekomen, waar juffrouw de Laffont woonde, namen zij afscheid.

— Tot zien, zei Jacques.

— Ja, tot over veertien dagen, antwoordde Geneviève, maar waar ?

— Thuis, besloot mevrouw Garnier, terwijl zij een moederlijken kus op het voorhoofd van het meisje drukte.

Geneviève bleef nog even op den stoep staan en keek de twee dierbare vrienden na.

III.

HET RAADSEL.

Toen zij uit het gezicht verdwenen waren, ging zij naar boven naar de blinde.

Vlug trok zij haar rouwkleederen uit en deed haar dienst in de woning.

In den salon bemerkte zij drie personen, wier namen haar aandacht trokken.

De deur stond open, zoodat het haar veroorloofd was te zien en te hooren.

Zij kon nu een voor haar interessant gesprek volgen.

— Ja, nicht, zei op dit oogenblik de heer Dutertre, terwijl hij zich tot de blinde wendde, ja, die Jacques Garnier is zoo knap dat het in 't oog loopt.

— Dit was hem trouwens van het gezicht te lezen, bevestigde op een beslissenden toon een meisje van ongeveer achttien jaar. Zij was blond en zeer schoon.

— O, o, zei nu juffrouw de Laffont ondeugend glimlachend, bestudeert ge de karakters ?

— Een beetje.

— Ge hebt al wereldkennis veroverd hé, hoewel ge nauwelijks de kostschool hebt verlaten.

— Pardon, pardon, nicht, ik ben er al zes maanden vandaan.

— En wij zien veel menschen, voegde meneer Dutertre er droog aan toe.

— Nog meer dan vroeger ? klonk het geveinsd naief uit den mond der blinde.

— Zeker. Onze relaties zijn zeer uitgestrekt. Wij maken iederen dag visites.

— Zijt ge dan nooit meer thuis ?

— Mijn vrouw en dochter overdrijven een beetje, nicht, kwam Dutertre tusschen beide.

Hij wenschte den indruk van den gerechtvaardigden spot van juffrouw de Laffont weg te nemen.

De fabrikant wilde vooral op goeden voet blijven met zijn rijk familielid.

Twee belangrijke redenen leidden hem daarbij.

De eerste was een echte sympathie, welke hij sedert langen tijd voor juffrouw de Laffont koesterde.

De tweede stond in verband met de fortuin der blinde.

Zij was ongehuwd en had geen naaste familie, zoodat Berthe Dutertre de aangewezen wettelijke erfgenaam bleef.

Dit was belangrijk.

Maar in zijn handige bedoeling om de sympathie der blinde te winnen, had hij niet gerekend op de trotsche aanmatiging zijner dochter.

— Nicht, zei deze op eenigszins geprikkelden toon, waarin een voor haar leeftijd misplaatste autoriteit lag. Gij waart zooeven verwonderd over mijn waarnemingsvermogen.

— Ge zijt ook nog zoo jong, Berthe.

— Gelukkig voor mij. Maar in dezen tijd nicht, wordt de waarde niet gerekend naar het aantal jaren... Wij leven zeer vlug. Ons denken is zeer saamgevat. In de kostschool deden wij veel aan psychologie.

— Werkelijk, vroeg de blinde, verbazing veinzend, dan gaat ge er zeker erg in op ?

— O, ik houd er dolveel van. Ik heb veel moderne auteurs gelezen, volgelingen van den beroemden Bourgt.

— Is dit alles ?

— Neen, wij pasten, andere, meer directe middels toe.

— Welke dan ? vroeg Dutertre onwillekeurig.

Hij was nieuwsgierig het antwoord van zijn dochter te hooren.

— Heel eenvoudig, pa, door te doen aan wederkeerige ontleding van onzen zielkundigen toestand. Iederen dag moesten wij, na voorafgaande lange ondervraging, een zielkundig rapport uitbrengen over een onzer medeleerlingen.

— Nieuwe lessen, zei juffrouw de Laffont.

Zij maakte zich vroolijk over den aanmatigenden trots van het meisje.

— In mijn tijd leerden wij uit vakboeken, werden op de hoogte gebracht van nuttige handwerken en kregen we onderwijs in een goede opvoeding. Wij waren vooral les, sober en bescheiden meisjes, die over 't algemeen niettemin opgewekt waren, zooals dat betaamt voor hun leeftijd. En wij gingen het wreede, maar leerrijke leven tegemoet, met zekerheid, maar waarin men door de ervaring de ware psychologie leerde kennen.

— Juist, nicht, stemde Dutertre oprecht in met deze meening.

— Maar de tijden zijn zooveel veranderd pa, riep de onverbeterlijke Berthe uit.

— Helaas !

(Wordt vervolgd)